

Igor Saksida

7. b ve (skoraj) vse

Na sončni strani dneva nova šola stoji,
žari kot Rimska cesta in po znanju diši.
Primorci moji pišejo, da se kar kadi
jim za besedami – prisluhni zdaj mi;
Igor prebira misli in na glas se smeji,
ko **sedmi b** na bele liste piše sledi:
Mi Tilen pravi: Glej da boš naprej pisal ti!
Začudena iz dvorane Manca v razred hiti.
Diego naju pri nadaljnjem rapu bodri,
Aljaž pove, sva pač boljša (*Itak!*) kot vsi.
Aljaž ta drugi nove si zabave želi,
Blaž bi s Trkajem vedno nove ubiral poti,
in Roku dala sva spomin – živi naj, živi,
Mašo pa igra najina nadvse veseli.
Nejc srečanja ponovnega si srčno želi
in dama Ana nama s srčkom dan razsvetli.
Sofiji rap od vsega čist' drugačen se zdi.

*Zamenjajmo zdaj rimo, dosti tega na -i,
naj samoglasnik še kak drug lepo zazveni!*

Rap je Neži zanimive učne ure znak
in Roka navdušuje le nastop, če je tak,
da dihajo legende skupaj vse isti zrak,
morda pa, Žan, z Nipketom res posnamemo trak.
Teo je s kapc'o čisto pravi hip-hop junak,
Ajda, res hvala za spomin – kot tvoj pač ni vsak,
ja, Samulel, se srečamo še kdaj! Brž na vlak!
Woop-woop! To, Sara! To te reši dolgčasa spak,
in Agnes ve, da pesnik klasik pač ni bedak.
Miha besede diha, hraber je kot vojak,
Denise pa ve, da pesem je žuriranja znak,
Maša – lahko spet prideva k vam pokat rap-pak,
Aljaž, tud' tebi hvala, da si tak korenjak.

Pripis:

*Vsega tega bi ne bilo brez vaših odličnih
ravnateljice, knjižničarke in učiteljic dičnih.*

Rispekt za vse – in zdaj se Igor res poslovi,
v Solkančevem spominu boste vedno – vsi vi!